

Transcript

Over Ferry Molenaar

Een luisterbaar verhaal - Augustus 2022

[Klik hier om de aflevering te beluisteren >>](#)

Het transcript begint hier

Een transistorradio die op de juiste frequentie wordt ingesteld

Ferry (op achtergrondmuziek): Welkom op mijn website. Mijn naam is Ferry Molenaar en ik ben Podcast Creator. Jij en ik genieten allebei van goede verhalen. We lezen ze in boeken, kranten en tijdschriften, kijken ernaar in de bioscoop of op tv, via YouTube en Netflix. Maar steeds vaker luisteren we ook naar deze verhalen via podcasts. Het maken van zo'n podcast lijkt misschien simpel. Maar er komt veel meer bij kijken dan dat je in eerste instantie denkt. Zo is niet alleen het verhaal of de boodschap belangrijk. Je helpt je luisteraar ook enorm als de kwaliteit goed is. Maar het is ook belangrijk om de overige zintuigen te prikkelen van je luisteraar en die zo volledig mee te nemen in jouw verhaal. Laat me je dat uitleggen aan de hand van een voorbeeld. Dit is mijn verhaal.

Geluid van sleutelbos en sleutel in deur

Ferry (op achtergrondmuziek): Een verhaal werkt het beste als je dicht bij jezelf begint. Zo ben ik bijvoorbeeld enorm geobsedeerd door geluid. Dit heb ik al vanaf kinds af aan. Ik vind het waanzinnig boeiend hoe geluid je fantasie kan prikkelen. Vervolgens bedenk je wie jouw verhaal het beste kan vertellen of ondersteunen. Aangezien ik al sinds kind bezig ben met geluid moest ik maar aan één iemand denken, namelijk: mijn moeder. Zij woont nog steeds in hetzelfde huis als waarin ik ben opgegroeid.

Moeder: Hoi

Ferry: Hallo

Moeder: Kom erin.

Ferry: Dank je wel.

Ferry: Het is een rijtjeshuis uit de jaren 90 met gele en bruine bakstenen en grijze dakpannen.

Moeder: Wil je koffie?

Ferry: Ja lekker.

Ferry: Eenmaal aan de koffie raken we aan de praat over mij als kind en mijn obsessie voor geluid.

Moeder: Wat zeer opvallend was dat jij bij de piano stond, je was 4 jaar, en er werd wel even over muziek, maar haarfijn wist te vertellen welke toon wat was, je liep ernaartoe en tikte een noot aan en je wist gelijk dat, de C zei je nog niet, maar je wist haarfijn op de volgende toon dezelfde toon aan te slaan. Ik weet zelfs nog wat je aanhad. Je had een blauw broekje met een geel shirtje. Het maakte heel veel indruk op mij. Van je vaders kant speelden ze allemaal, behalve Henk, en Bart en Ellen konden spelen, zijn moeder en vader konden spelen. Dus eigenlijk iedereen. In mijn familie waren mijn vader en ik het als enige. We speelden ook samen. Dat was gigantisch leuk.

Ferry: En wat speelden jullie dan?

Moeder: We hadden ook een accordeon. Althans mijn vader, een 32-bassertje. En ik weet niet hoe ik op dat bed gekomen ben, maar ineens weet ik dat ik daar zat met een accordeon in mijn handen en dat ik daar gewoon even vanuit het niets Vader Jacob speelde. Dus ook zonder lessen enzo.

Ferry: Ik kan me herinneren dat we vroeger altijd een accordeon in huis hadden. Maar nadat mijn ouders uit elkaar gingen, heeft mijn moeder hem weggedaan in 2008. Tot een paar weken geleden, toen heeft ze een nieuwe gekocht en de draad weer opgepakt.

Moeder Ferry speelt op accordeon

Ferry (op accordeonmuziek): En zeg eerlijk, na 14 jaar is dit heel erg goed. De foutjes die je hoort is niet omdat ze het niet kan, maar omdat ze het net als ik helemaal perfect wil doen.

Muziek loopt door tot 04:00

Ferry en moeder nemen afscheid

Ferry (op achtergrondmuziek): Ik heb een blauwe maandag pianoles gehad, maar dit heb ik nooit afgemaakt. Ik zal later wel gitaar gaan spelen. Maar daar zometeen meer over. Ik koos voor een andere weg die met geluid te maken had. Ik koos voor de magie van radio.

Geluid van snel passerende trein

Ferry (op achtergrondmuziek): Een van de redenen waarom ik denk dat ik zo geobsedeerd ben door geluid is het feit dat ik blind ben. Iets dat voor jou een kleur heeft of een vorm heeft, heeft voor mij alleen maar geluid. Je zou me dus een soort van fotograaf kunnen noemen. Alleen maak ik beelden in jouw hoofd met behulp van audio. Zo zit je nu naast mij in de trein.

Geluiden van trein en omroep in trein: Beste reizigers, goedemiddag, het volgende station is Eindhoven centraal.

Ferry (op achtergrondmuziek): We zijn bijna op bestemming. We gaan op bezoek bij een goede vriend van mij. Zijn naam is Hemmo. Ik ken hem al een hele tijd. Ik heb ruim 10 jaar iets bij de radio gedaan, van presenteren tot productie, redactie en het maken van vormgeving en eigenlijk was Hemmo bij elk van deze stappen betrokken. We zijn goeie vrienden geworden en spreken elkaar regelmatig, ook al zijn we ieder onze eigen weg gegaan.

Geluiden op station, Hemmo en Ferry begroeten elkaar

Ferry: Ik heb met Hemmo afgesproken, heel toepasselijk, in de radiostudio van Glow FM Eindhoven.

Ferry: Als jij aan mij en geluid denkt, wat komt er dan bij je naar boven?

Hemmo: Ik denk meestal aan de tijd dat we samen vormgeving hebben gemaakt. Ja ik weet dat je altijd al wel met indirect met de radio, dat is de eerste waar ik aan denk als ik jou, als ik over jou nadenk, komen daaruit en de radio is natuurlijk over het algemeen alleen geluid. Daar zal ik snel aan denken. En verder inderdaad dat je vaak met microfoons in de weer bent om dingen op te nemen, reportages te maken. Denk altijd nog terug aan, je was aan het revalideren. Toen ben ik daar een dag langs geweest in ja waar was dat ook alweer.

Ferry: Apeldoorn.

Hemmo: Apeldoorn ja. En daar heb je volgens mij een documentaire van gemaakt, maar dit was inderdaad wel. Nou, onder andere omdat ik een bril opkreeg waarbij ik zag wat jij zag en ik zal een klein tipje van de sluier oplichten, da's niet veel. Daardoor heb ik wel me een stukje beter in jouw belevingswereld kunnen verdiepen en daarom snap ik ook dat ja dat is een cliché, maar dat geluid voor jou een veel belangrijkere rol speelt dan voor de meeste anderen.

Ferry: Vind jij dat ik dingen hoor die anderen niet horen of?

Hemmo: Op een bepaalde manier, ik denk niet dat jij per se een bizar goed gehoor hebt. Alleen je luistert wel beter. En daarin hoor jij meer, heb ik 't meer over details in bijvoorbeeld een opname, in audioknipsels, daar zul je sneller een knipje horen zitten. En op het moment dat je iets wat uit de toon valt is of uit fase staat dat jou dat toch net wat sneller opvalt dan de gemiddelde andere persoon.

Ferry: Kan je een specifiek voorbeeld daarvan herinneren, benoemen of?

Hemmo: Ik weet wel nog een keer dat ik random begon te zingen en dat je zei. Oh dat was een perfecte toonladder.

Ferry lacht

Hemmo: Ik weet niet meer in welke...

Ferry: Ja, dat zou echt een opmerking voor mij zijn, ja.

Ferry (op achtergrondmuziek): Ja. Je hoorde Hemmo net al even over mijn revalidatie. Dat was om beter om te leren gaan met het feit dat ik niks zie en bepaalde vaardigheden aan te leren. En tijdens die revalidatie werd er ook aandacht besteed aan vrijetijdsbesteding en of ik een instrument wilde spelen. Mijn hele familie speelde immers muziek, dus ik besloot voor de gitaar te gaan. In 9 maanden tijd leerde ik de basisgrepen van het gitaarspelen. Niet dat ik heel erg goed ben. Maar af en toe kan ik uiting geven aan mijn gevoel voor muziek.

Gitaarmuziek loopt door tot 08:22

Ferry: En het gaf me een nieuw excuus voor een item op de radio.

Fragment van radio-item van Ferry: ... op Radio 509. Het is er weer tijd voor, hoop dat jij er ook weer helemaal klaar voor bent. (Vrouwenstem: Gitaarmuziek) Want ik heb namelijk dit op mijn gitaar gespeeld. (Gitaarmuziek) Ja, ik ben toch maar een keer lessen gaan nemen. Het was wel nodig denk ik. Welk liedje is dit, geef het aan me door, app het via de Radio509-app. (nummer start: Everything I think of you...)

Ferry (op achtergrondmuziek): Zo klonk ik dus op de radio. Het was trouwens I feel it coming van The Weekend.

Ferry (op achtergrondmuziek): Ik heb toffe dingen gedaan op de radio. Maar uiteindelijk besepte ik mij dat ik mijn draai niet kon vinden. Dingen lukten steeds net niet of het was niet zoals ik het in gedachten had. Ik wou mensen de tijd geven hun verhaal te vertellen en voor mijn gevoel was die tijd er niet op de radio. Ik liep vast en had het gevoel dat ik niet meer wist hoe ik mijn doel moest gaan bereiken. Ik schakelde de hulp in van Erwin.

Je hoort Erwin

Ferry (op achtergrondmuziek): Hij is talentcoach en hielp me op weg.

Geluid van water dat uit de kraan een glas in loopt

Ferry: Ik pak nog even iets voor mezelf en dan ben ik zover.

Erwin: Oh ja.

Ferry: We zitten bij mij op 't balkon in de brandende hitte.

Erwin: Ja, we zitten op 10-hoog in Zeist en je hoort de weg hier beneden. Nou je ziet 'm niet eens als je hier zit. Maar ik kijk echt heel ver. Je kunt echt heel ver kijken en ik zie wel wat bebouwing, maar ontzettend veel groen. Veel bos, veel bomen. Ja, elke keer verbaast me dat wel, want wat het doet, zo'n wijds uitzicht, de ruimte.

Ferry: Wat voor gevoel heb je erbij?

Erwin: Gevoel van ruimte. Lucht, weet je wel, gewoon geen obstakels, niks dat je tegenhoudt, geen belemmeringen in zicht. Mooi.

Ferry: We kennen elkaar nu bijna 4 jaar.

Erwin: Is het niet langer?

Ferry: Volgens mij bijna 4 jaar.

Erwin: Zal ik het even snel checken?

Ferry: Kan jij dat?

Erwin: Ja, dat moet wel, moet in de agenda staan, oh ik heb hier de mail, wil je hem horen?

Ferry: Dat vind ik wel leuk.

Erwin: Oh, oh jeetje, wat een mail joh. Hij is van 2 december 2018.

Ferry: Oh dan klopt dat dus best wel.

Erwin: Beste Erwin, mijn naam is Ferry Molenaar en ik heb een droom, namelijk radio-dj worden bij een landelijk radiostation en daarvan kunnen leven. Ik heb 8 jaar geleden de 3FM DJ School gevolgd waar ik om privéredenen...

Ferry (over Erwin heen): Dit mailtje was het eerste contact tussen mij en Erwin. Ik mailde hem, omdat ik na 10 jaar lang radiomaken niet meer wist hoe ik mijn doel moest bereiken en ik daardoor een serieus gebrek aan zelfvertrouwen had.

Erwin: Je vroeg aan mij of ik je dan kan helpen met je droombaan bij de radio. En uiteindelijk, waar ben je? Niet bij de radio.

Ferry lacht

Ferry: Nee, maar dat gedeelte...

Erwin: en ze klopt het ook wel.

Ferry: Dat is niet gelukt. **Maar** ik denk dat het resultaat veel beter is geweest. Ik heb een ander doel gehaald.

Erwin: Ja, weet je wat jou, zoals ik jou heb leren kennen en zoals jij radio maakt. Ik was vanaf het begin af aan fan van de manier waarop jij radio maakt, hoe jij klinkt en hoe toegankelijk je bent. En moeilijk voor mensen om te vangen en niet heel duidelijk als van: Oh, het is een 3FM ofzo. En dat vinden mensen ook heel lastig.

Ferry: Ja.

Erwin: Maar ik hoor iemand die wil communiceren en die het belangrijkste vindt, een podium belangrijk vindt om gehoord te worden, maar niet vanuit ego, maar ook om mensen te bereiken, om iets bij te dragen. Dat is wat ik altijd ook heb ervaren als we dan met radio, of met demo's of met programma's bezig waren. Dat is eigenlijk wel een beetje de rode draad.

Ferry: Ja.

Erwin: Je zit er altijd voor een ander of tenminste altijd gericht op een publiek.

Ferry: Als jij denkt aan mij in combinatie met geluid, hoe is jouw ervaring dan?

Erwin: Nou, ik moet meteen denken aan die serie podcasts die je gemaakt hebt voor die musea.

Ferry: Ja, Beeldspeiker.

Erwin: Ja en waarbij met name moest ik denken aan die keer dat je bij De Dokwerker beschreef, weet je nog. Hoe dat beeld tot stand was gekomen en ik moet aan dit voorbeeld denken omdat je had er ook een, en daar ben je altijd afhankelijk van, je had een ontzettend leuke verteller, de man die jij interviewde daarover, was een ontzettend leuke verteller. Ik hoorde, wat ik leuk vond, dat jij ook echt geïnteresseerd en nieuwsgierig was en dat ik echt iets nieuws heb geleerd. En dat ik denk: Verrek, weet je wel. Hij had het over als je De Dokwerker van die kant bekijkt, blablabla, en ik denk: Verrek ja, zo, dus weet je. En ik luister niet meer naar jou, niet om te beoordelen, naar Ferry die ik ken, maar ik was helemaal in dat verhaal. En wat ik heel goed vind, waar ik heel veel van kan leren is om af en toe m'n muil te houden en iemand anders te laten praten.

Fragment uit Beeldspeiker: Nou, loop je nou naar de andere kant van het beeld. Dat ga ik nu doen. Dat doen we dus, dat moet bij beelden. Je moet er altijd omheen. Dan zie je dat dat beeld niet in een, niet naar achteren staat. Maar dan staat-ie eigenlijk in een punt. Dan heeft-ie eigenlijk een soort van pijl naar voren gemaakt. De buik van die figuur staat naar voren en de benen en het hoofd staan naar achteren. En dan krijg je een punt naar voren. Dat is eigenlijk de richting naar de toeschouwer. Dat is eigenlijk degene als je voor dat beeld staat dan voel je dat-ie naar jou komt. Hij wil dus eigenlijk naar jou toekomen. Maar hij moet ook naar achteren staan want er is ook een tegenwerking.

Ferry (op achtergrondmuziek): De beelspeiker is te beluisteren via jouw favoriete podcastapp.

Erwin: Dat vond ik heel, snap je dat, jij denkt in audio. Je denkt in beelden, maar ook hoe moet iets klinken, op een heel natuurlijke manier, vond ik.

Overgangsgeluidje

Ferry (op achtergrondmuziek): En zo ontdekte ik dat podcasting veel beter aansluit bij de dingen die ik zoek. Lekker de tijd nemen om een verhaal zo

goed mogelijk te vertellen met geluid. Een verhaal gaat immers pas echt leven als je het iemand hoort vertellen.

Hemmo (op achtergrondmuziek): Je stopt je ziel en zaligheid erin en dat betekent dat je daar een stuk verder in gaat dan veel anderen in hun werk en zal jou volgens mij niet snel overkomen dat jij je uurtjes hebt gemaakt bij wijze van spreken en het een dag noemt en een podcast op zal leveren waarvan jij weet dat er nog een domme fout in zit.

Erwin (op achtergrondmuziek): Als ze zeker wil weten dat het goed is, als je zeker wil weten dat wat je wil ook overkomt, als je zeker wil weten dat iemand op de details let. De belangrijke details, maar vooral, ik coach altijd sfeer is alles. En als er iemand is die dat snapt.

Ferry (op achtergrondmuziek): Interesse? Dan lijkt het me leuk om kennis met je te maken. Stuur me een e-mail op ferry@podcastcreator.nl, stuur me een WhatsApp of bel via 085-060 2852. Hopelijk tot snel.

Overgangsgeluidje